

Betreft: Ontslag

Wassenaar, 5 september 2013

Geachte heren De Vries,

Het was het jaar 2011 dat ik aan de wieg stond van het inmiddels gerenommeerde bedrijf Axios op de Poelestraat 28a te Groningen. Na een tip van mijn moeder, zoals bekend eveneens werkzaam in de branche, kwam ik terecht bij jullie. Niet wetend wat het sollicitatiegesprek zou inhouden, verscheen ik fris ruikend en in overhemd bij jullie op de stoep voor een sollicitatiegesprek. Vijf minuten later stond ik alweer op straat met een baan. Waar de blauwe kerk in Uithuizermeeden mij als vuurproef bespaard bleef als eerste klus (toen nog zo genoemd), stond ik een week later in de vrieskou in Veendam. Daar werd met min vier veel gevraagd van ons dragers.

Nu, tweeënehalf jaar later, is het echter tijd voor mij om af te zwaaien. Na ook een mooi eerste half jaar van 2013 (Oudeschoot, Eelde, 2 maal Haren, 2 maal Selwerderhof, de Katholieke begraafplaats te Groningen, Sappemeer, Barger-Oosterveen, Musselkanaal, Wytgaard, Usquert, Hoogeveen, Middelstum, Emmer-Compascuum en 'last but not least' Kollumerzwaag) is er, tot mijn grote spijt een einde gekomen aan de expedities door de Provincie. Als het niet aan Axios had gelegen had ik nooit gezien of geweten wat voor een pracht het Hooge Noorden kent. Daarbij inclusief 'onze' begraafplaats Fluitenberg.

En wat voor een avonturen heb ik meegemaakt! Paraderen in pak door de Poelstraat, voelend als een van de hoofdrolspelers uit *Reservoir Dogs*. De Mormonenkerk in Emmen (waar enkel appelsap werd geschonken omdat koffie voor drug doorgaat), het gevallen bloemstuk in Zwartemeer, curryworst eten tussen opdrachten in Barger-Oosterveen en Roswinkel in Duitsland. Uitjes in Staphorst. Schouderen in de brandende hitte. Staan bij een condoleanceregister in een vestibule bij Selwerderhof van 40 graden of juist zorgen dat je niet uitglijdt over het ijs. Wandelen door de mist in Giethoorn. Het lopen in Bedum met een trompetter. Erwtensoep in Zuidwolde.

Een der mooiste begrafenissen was die in een Noord-Gronings dorp waar de naam me van ontschoten is. Na een beklimming in de 'siepelvormige' koepel, stond er een doedelzakspeler klaar voor de kerk. De lucht was vijftig tinten grijs en de wind woei door de *coupe soleil* van onze 'roze' uitvaartleider. De doedelzakspeler begon te spelen en door deze Schotse klanken in combinatie met onze statige tred naar een door

weiland en koeien omgeven begraafplaats, was ik tot in het diepst van mijn ziel geraakt. Het was toen de enige keer dat ik moeite had om zelf niet een traantje te laten.

Want er waren meer emotionele begrafenis. Onder meer mijn tweede begrafenis, waar we met een zwangere weduwe langs het graf van haar kind moesten met haar overleden man op de baar. Of het verre schouderen in Garnwerd, waarbij de zoon van 15 ons bedankte dat we zijn moeder zo mooi hadden weggebracht. Dat zijn de momenten die je niet vergeet. Dat zijn de momenten waarbij je de eerste vijf minuten stil bij bent in de auto.

Tal van kerken in de provincie heb ik met Axios aangedaan, waarvan de Noord-Groningse (o.a. Warfum) tot mijn favorieten behoren . Friese uitvaarten hebben we gedaan en in mindere mate exotisch ook Molukse, Surinaamse en Chinese, waarbij men geld verbrandde. Midden tussen de koeien, dat wel.

De anekdotes zijn te talrijk om allemaal op te rakelen, dat zal ik dus niet doen. Wat ik wel wil doen is jullie heren Axios bedanken voor het vertrouwen wat me gegeven is en de kans te krijgen een van de mooiste bijbaantjes te hebben die een student kan hebben.

Mocht het komen tot het dragen van een Royalty, dragen op een Waddeneiland of ergens ver in het buitenland, bent U dan niet verlegen mij te informeren. Ik help u graag uit de brand.

Mijn moeder had gelijk: het niet mis is om studentendrager te zijn.

Heren, dank u wel!

Groeten,

uw immer trouwe drager,

Lennart